

litigii și arbitraje - modificări legislative publicate în februarie 2021

Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 05 august 2020 în cauza Kovesi împotriva României (Cererea nr. 3594/19) a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 112 din 02 februarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

Cererea privește plângerile reclamantei în legătură cu refuzul accesului la o instanță pentru a contesta încetarea prematură a mandatului său de procuror-șef al Direcției Naționale Anticorupție, precum și al faptului că mandatul său a încetat ca urmare a opiniilor și pozițiilor pe care le-a exprimat în mod public în calitatea sa profesională, cu privire la reformele legislative care afectau sistemul judiciar. Reclamanta a invocat art. 6 § 1, art. 10 și art. 13 din Convenție. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât: (i) unirea cu fondul excepția preliminară ridicată de Guvern cu privire la neepuizarea căilor de atac interne și o respinge; (ii) admisibilitatea capetelor de cerere formulate de reclamantă în temeiul art. 6 § 1 și art. 10 din Convenție; (iii) a fost încălcat art. 6 § 1 din Convenție; (iv) a fost încălcat art. 10 din Convenție; (v) faptul că nu este necesară examinarea separată a admisibilității și a fondului capătului de cerere formulat în temeiul art. 13, coroborat cu art. 6 § 1 și art. 10 din Convenție.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 14/2020 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Oradea – Secția penală și pentru cauze cu minori, în Dosarul nr. 918/271/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 135 din 10 februarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea - Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 918/271/2019 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, *fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.*

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 24/2020 privind soluționarea recursului în interesul legii privind sesizarea formulată de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 144 din 11 februarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată.

Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov, în vederea pronunțării unui recurs în interesul legii și, în consecință, a stabilit că, (i) în cazul în care judecătorul este investit să judece o cale extraordinară de atac de retractare împotriva unei decizii date tot într-o cale extraordinară de atac de retractare exercitată succesiv împotriva hotărârii sale din apel sau recurs, nu sunt aplicabile prevederile art. 41 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, dacă din circumstanțele particulare ale litigiului reiese în mod evident că acesta nu este pus în situația de a-și evalua, direct sau indirect, propria hotărâre; (ii) în temeiul art. 41 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecătorul care a pronunțat decizia din apel este incompatibil absolut să soluționeze cererea de revizuire sau contestația în anulare exercitată împotriva deciziei date în recursul declarat împotriva deciziei sale din apel.

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 4/2021 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Brașov – Secția penală, în Dosarul nr. 9010/197/2019, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 171 din 19 februarie 2021 și este aplicabilă începând cu aceeași dată. Înalta Curte a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov Secția penală în Dosarul nr. 9010/197/2019 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept și, în consecință, a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 325 din Codul Penal, fapta de a deschide și utiliza un cont pe o rețea de socializare deschisă publicului, folosind ca nume de utilizator numele unei alte persoane și introducând date personale reale care permit identificarea acesteia, întrunește două dintre cerințele esențiale ale infracțiunii de fals informatic prevăzute în art. 325 din Codul penal, respectiv cea ca acțiunea de introducere a datelor informatice să fie realizată fără drept și cea ca acțiunea de introducere a datelor informatice să aibă ca rezultat date necorespunzătoare adevărului.